

BAKOS KISS KÁROLY

Ősz, vendégszöveggel

„távoli, kétes tájakon
készülődik a fájdalom”

(Pilinszky János)

Ne mondd ne mondd...

*Az évszak csupa líra
S a lombok gömbje oly
Szabálytalan
Hogy szeme szája
Ujja s verse van
S a kertben sűrű
Fáradt illatok...*

*A pályaudvar bídja még remeg...
De már a kényes őszi szél dorombol...*

Távoli kétes tájakon...

*Hogy gázos ujjak
Gázos kézjegyek
Babrálgatnak benn
Az éles tárgyakon*

S földre hull az öngyilkos levél...

*„...a lombok gömbje oly
Szabálytalan
Hogy szeme szája
Ujja s verse van
S a kertben sűrű
Fáradt illatok...”*

Ne mondd ne mondd...

Hogy meghalok.

[*Bakos Kiss Károly versei*]

Nincs

„Tudod, hogy nincs bocsánat...”

*Nincs az, amit nem hagysz hátra,
Ha eljöttél, hogy földbe ess;
Szíved ne bordd a padlásra,
De mentségeket se keress;
S ha erőd sincs a maradásra
Hogy magad árnyéka lehess...*

*Nincs az,
Amit nem hagysz másra!*

Ha eljön majd, hogy földbe ess.

Szabadságbarcos fiú